

Sygnatura akt IV Ka 634/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak (spr.)
Sędziowie :	SSO Mariusz Górski SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 8 października 2014 roku

sprawy **M. R.**

s. W. i K. z domu B., ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 11 czerwca 2014 roku, sygnatura akt VI K 83/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w punkcie VI dyspozycji,
2. przyjmując, iż czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I dyspozycji stanowi wypadek mniejszej wagi, określony w art. 283 kk, na podstawie art. 283 kk w. zw. z art. 279 § 1 kk wymierza M. R. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. na podstawie art. 85 kk i art. 87 kk łączy wymierzone oskarżonemu M. R. kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności, wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Kłodzku w sprawie o sygn. akt VI K 83/14, uznał M. R. za winnego tego, że:

I. w nocy z 14 grudnia 2013 roku na 15 grudnia 2013 roku w B. woj. (...), po uprzednim wybiciu szyby wystawowej sklepu znajdującego się przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk plastikowych opakowań z zawartością jednorazowych, plastikowych torebek, jedną butelkę napoju marki C.o pojemności 1 litra oraz siatkę z zawartością orzechów włoskich w nieustalonej ilości o łącznej wartości nie mniejszej niż 75 zł na szkodę K. P., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym między innymi wyrokiem Sadu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 września 2010 roku, sygn.akt VI K 548/10 za czyn z art. 288 §1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 marca 2011 roku, sygn.akt VI K 1084/10 za czyny z art. 222§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 224§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 226§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 190§1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, które to czyny zostały objęte karą łączną 1 roku pozbawienia wolności, a wskazane powyżej wyroki weszły w skład wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 05 października 2011 r., sygn.akt VI K 491/11, którym to wyrokiem orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 09 lipca 2010 roku do dnia 10 lipca 2010 roku i od dnia 28 sierpnia 2011 roku do dnia 10 stycznia 2013 roku, to jest czynu z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierzył mu 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w nocy z 14 grudnia 2013 roku na 15 grudnia 2013 roku w B. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał słowami powszechnie uznanymi za obelżywe funkcjonariuszy policji mł.asp. T. B. i st.post. M. K. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 września 2010 roku, sygn.akt VI K 548/10 za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 marca 2011 roku, sygn.akt VI K 1084/10 za czyny z art. 222§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 224§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 226§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 190§1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, które to czyny zostały objęte karą łączną 1 roku pozbawienia wolności, a wskazane powyżej wyroki weszły w skład wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 05 października 2011 r., sygn.akt VI K 491/11, którym to wyrokiem orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 09 lipca 2010 roku do dnia 10 lipca 2010 roku i od dnia 28 sierpnia 2011 roku do dnia 10 stycznia 2013 roku, to jest czynu z art. 226§1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 226§1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64§1 kk wymierzył mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

III. w nocy z 14 grudnia na 15 grudnia 2013 roku w B. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kopiąc nogami po rękach i nogach, naruszał nietykalność cielesną funkcjonariusza policji st.post. M. K. podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 września 2010 roku, sygn.akt VI K 548/10 za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 marca 2011 roku, sygn.akt VI K 1084/10 za czyny z art. 222§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 224§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 226§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 190§1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, które to czyny zostały objęte karą

łącznie 1 roku pozbawienia wolności, a wskazane powyżej wyroki weszły w skład wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 05 października 2011 roku, sygn.akt VI K 491/11, którym to wyrokiem orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 09 lipca 2010 roku do dnia 10 lipca 2010 roku i od dnia 28 sierpnia 2011 roku do dnia 10 stycznia 2013 roku, to jest czynu z art. 222§1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art.222§1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64§1 kk wymierzył mu 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. w nocy z 14 grudnia 2013 roku na 15 grudnia 2013 roku w B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru kierował groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia wobec funkcjonariuszy policji mł.asp. T. B. i st.post. M. K. przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, to jest czynu z art. 190§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 190§1 kk w zw. z 12 kk wymierzył mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

V. w nocy z 14 grudnia 2013 roku na 15 grudnia 2013 roku w B. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał A. R.słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, to jest czynu z art. 216§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 216§1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 35§1 kk wymierzył mu 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VI. na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk i art. 87 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie I, II, III i IV części dyspozytywnej wyroku oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w punkcie V części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu za zbiegające się przestępstwa karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 grudnia 2013 roku do dnia 11 czerwca 2014 roku;

VIII. na podstawie art. 44§1 kk orzekł przepadek i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci plastikowej butelki po C.i woreczka foliowego po jednorazowych reklamówkach zdeponowanych w sądowym depozycie rzeczowym pod pozycją 43/14;

IX. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, wydatki poniesione w sprawie zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się oskarżony, który za pośrednictwem swego obrońcy zaskarżył wyrok w całości na swoją korzyść, zarzucając:

1.obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7 kpk mająca wpływ na treść wyroku, polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, dowolnej oceny dowodów – w szczególności z zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego, który nie przyznał się do winy,

2. obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 5§2 kpk mająca wpływ na treść wyroku polegającą na rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mających wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanych mu czynów podczas gdy wnikliwa analiza zebranego materiału dowodowego winna doprowadzić do uznania, że nie popełnił on zarzucanych mu czynów

Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie M. R. od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja, co do istoty, jest niezasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew stanowisku obrońcy, iż oskarżony nie dopuścił się żadnego z przypisanych mu występów, zgromadzone przez Sąd meriti dowody tezie tej w sposób jednoznaczny przeczą. Nadto zarzut obrazy art. 7 k.p.k. i błędu w ustaleniach faktycznych wyklucza zasadność zarzutu obrazy art. 5§2 k.p.k. W wypadku bowiem, gdy ustalenia faktyczne zależne są od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu reguły in dubio pro reo, albowiem jedną z podstawowych prerogatyw sądu orzekającego jest swobodna ocena dowodów. Nadto nie można zasadnie stawiać zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. na tej podstawie, że strony zgłaszają wątpliwości co do ustaleń faktycznych. Dla oceny czy został naruszony zakaz in dubio pro reo nie są miarodajne wątpliwości strony procesowej, ale jedynie to, czy sąd orzekający wątpliwości takie powziął i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć (vide np. wyrok SA w Krakowie z dnia 13.11.2013r., sygn. akt II AKa 118/13 LEXnr 1409140).

W niniejszej sprawie nie można zdeprecjonować zeznań świadków: A. R. i M. S., którzy w chwili, kiedy oskarżony wybił szybę, byli ok. 50 metrów od niego i prócz M. R. na ulicy nie było żadnej innej osoby. Znamienne przy tym jest i to, że A. R. pod ścianą budynku, w którym wybita została witryna sklepowa, dostrzegł rozsypane orzechy włoskie i takie też orzechy miał przy osobie oskarżony. Gdy nadto uwzględni się że znaleziono przy nim woreczki foliowe, pochodzące ze sklepu, w którym wybita została witryna, to nie sposób uznać, iż przedmioty te znalazły się w posiadaniu M. R. przypadkowo.

Jedynym logicznym wnioskiem, w tej sytuacji jest ten, iż to właśnie oskarżony wybił szybę, zabrał ze sklepu butelkę C., woreczki oraz siatkę z orzechami, które rozsypały się częściowo pod sklepem.

Także zachowanie oskarżonego w trakcie czynności związanych z jego zatrzymaniem i przewiezieniem do komisariatu zostało ustalone na podstawie spójnych i jednoznacznych relacji zarówno funkcjonariuszy Policji, jak i A. R. oraz M. S.. Wynika z nich bezspornie, że oskarżony wyzuwał funkcjonariuszy Policji, kopał M. K. najpierw po rękach, gdy pokrzywdzony próbował zamknąć drzwi do radiowozu, a następnie – już po zatrzymaniu - po nogach. Zeznanie A. R. nie pozostawiają także żadnych wątpliwości co do tego, że M. R. pod jego adresem używał słów wulgarnych.

Okoliczność, iż oskarżony wypowiadał groźby pod adresem M. K. oraz T. B. wynika nie tylko z zeznań w/wym. funkcjonariuszy Policji, ale i relacji M. S. (k. 91v) oraz A. R. (k. 94). Gdy zatem uwzględni się tę okoliczność, jak również i tę, którą eksponowała obrońca oskarżonego, że B. jest małą miejscowością, w której wszyscy się znają, to przeszłość oskarżonego, w tym uprzednia karalność za przestępstwa przeciwko mieniu, zdrowiu i życiu oraz działalności instytucji państwowych, nie była tajemnicą. Agresywne zachowanie oskarżonego połączone z groźbami pozbawienia życia i zdrowia („ja was załatwię”) istotnie mogły wzbudzić obawę, że M. R. jest zdolny do realizacji swych zapowiedzi.

To, że M. R. był w tym czasie nietrzeźwy nie ulega wątpliwości. Niemniej stan ten także był przedmiotem oceny Sądu a quo, który przeprowadził dowód z opinii sędowo – psychiatrycznej i wnioski biegłych psychiatrów w tym zakresie są nader jednoznaczne. Był to stan upojenia alkoholowego tzw. prostego, a wpływ alkoholu na organizm był oskarżonemu znany, nie miał zatem znaczenia dla oceny jego poczytalności.

W tych okolicznościach uznanie sprawstwa oskarżonego to wynik jedynie słusznej, bo opartej na zasadach logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia, ocenie zgromadzonych dowodów. Skoro nie ma żadnych racjonalnych podstaw by uznać, że wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki, które „znosiłyby” odpowiedzialność karną M. R., to uznanie jego winy co do wszystkich przypisanych mu czynów było w pełni uprawnione.

Z tych też względów ani zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, ani błędu w ustaleniach faktycznych nie zasługuje na uwzględnienie. Nie ma także żadnych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego, a jego wyjaśnienia, iż z uwagi na stan nietrzeźwości nic nie pamięta i to miałyby być wystarczającym powodem dla jego uniewinnienia, również uwzględnione być nie mogą.

Niemniej - w ocenie Sądu ad quem - Sąd a quo zaniechał oceny przedmiotowych i podmiotowych znamion czynu z art. 279§1 k.k., wśród których istotne znaczenie mają w szczególności rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. A po stronie podmiotowej nie ocenił stopnia zawinienia oraz motywów i celu działania sprawcy.

To, że M. R. przestępstwa kradzieży z włamaniem dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, nie wyklucza dopuszczalności stwierdzenia, że w tym konkretnym przypadku czyn jego należy uznać za wypadek mniejszej wagi.

Skoro oskarżony popełnienia przestępstwa nie planował, dokonał go pod wpływem impulsu, a przedmioty, które zabrał w celu przywłaszczenia nie przedstawiały większej wartości - sam pokrzywdzony przestępstwo to określił jako „bezsensowne” i w związku z tym „nie rości żadnych pretensji finansowych” (k. 184v)- to przyjęcie wypadku mniejszej wagi jest w pełni uzasadnione. W tym też zakresie Sąd odwoławczy zmienił – z urzędu – zaskarżony wyrok na korzyść oskarżonego, a w konsekwencji obniżył wymiar kary z roku i 6 miesięcy pozbawiania wolności do 6 miesięcy pozbawiania wolności. Kara w tym właśnie wymiarze, tj. zbliżonym do dolnego ustawowego zagrożenia przewidzianego przez ustawodawcę dla sprawców występków mniejszej wagi określonych w art. 283 k.k., będzie adekwatną odpłatą z uwagi na wymogi prewencji indywidualnej i generalnej.

Pozostałe kary jednostkowe, wymierzone zaskarżonym wyrokiem, uznać należało za wyważone i stanowiące sprawiedliwą odpłatę za występki, których M. R. się dopuścił.

W konsekwencji, wobec zmiany dotyczącej wymiaru kary za przestępstwo kradzieży z włamaniem, zmianie uległa także kara łączna, którą Sąd Okręgowy w Świdnicy obniżył do roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, uznając iż spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, tym bardziej, iż brak jest racjonalnych przesłanek, określonych w art. 69 k.k., które uzasadniałyby stosowanie wobec M. R. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Z tych też względów, orzeczono, jak na wstępie.

Mając na uwadze wynik postępowania odwoławczego, sytuację materialną i majątkową oskarżonego, a także brzmienie art. 636§1k.p.k. Sąd odwoławczy zwolnił M. R. od obowiązku poniesienia kosztów sądowych związanych z tym postępowaniem, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.